

Posamezne številke:
Navadne Din —75,
ob nedeljah Din 1.—

„TABOR“ izhaja vsak dan, razven
nedelje in praznikov, ob 18. uri z
datumom naslednjega dne ter stane
mesечно po št. D 10.—, za ino-
semestrsko D 18.—, dostavljen na dom
D 11.—, na izkaznice D 10.—,
necrati po dogovoru.

Naroči se pri upravi „TABORA“
MARJOR Jurčičeva ulica št. 4.

Posamezne številke:
Navadne Din —75,
ob nedeljah Din 1.—

JUREDNISTVO se nahaja v Mar-
boru, Jurčičeva ul. št. 4. L. nad-
stropje. Telefon interurb. št. 276.
UPRAVA se nahaja v Jurčičevi
ulici št. 4, pritličje, desno. Tele-
fon št. 24. — SHS poštnoštevnostni
račun št. 11.787.

Na naročila brez denarja se ne
otira. — Rokovani se ne vračajo.

TABOR

Naslov

Maribor, sobota 6. decembra 1924.

Leto: V. — Številka: 279.

Lit. knjižnica liceja
Ljubljana

CURIH, 5. dec. (Izv.) Sklepni tečaj. Pariz 28.45, Beograd 7.55, London 24.49, Praga 15.55, Italija 22.35, Newyork 516.80, Dunaj 0.007270.

ZAGREB 5. dec. Pariz 372.80—377.50, Švica 1317—1327, London 318.80—320.80, Dunaj 0.0948—0.0968, Praga 204.25—207.25, Milan 292.60—295.60, Newyork 67.30—68.30

Izjava ministra Pribičevića o dijaških izgredih.

Današnji dan pred univerzo. — Vestí o vpokojitvi Slob. Jovanovića izmišljena. — Nacionalno dijaštvo za Pribičevića.

BEOGRAD, 5. decembra. O včerajšnjih dogodkih pred beograjsko univerzo je dal prosvetni minister Svetozar Pribičević sodniku »Vremena« nastopno izjavo:

Zborovanje je bilo sklicano vsled akcije zagrebških dijakov, ki so nezadovoljni z upokojitvijo profesorjev Bazala, Polića in Barca. Ta trojica je bila vpokojena, ker so člani Hrvatske zajednice in sicer je eden generalni tajnik, druga dva pa sta odbornika. Zajednica in navedeni trije gospodje so zavzeli republikansko stališče. Člen 4. uradniškega zakona pravi, da ne more biti v državni službi noben uradnik, ki javno proglašča načela, katera so v nasprotju z obstoječo državno obliko. Vsled tega je vlada postopala na podlagi člena 344 uradniškega zakona, ki določa, da se lahko stabilnost uradnikov v dobi 3 let pod gotovimi pogoji suspendira. Ker zakon velja za vse in za vsakogar, sem moral nastopiti tudi zoper omenjene profesorje. V tem smislu bom nastopil tudi proti vsakemu drugemu uradniku mojega resorja, ki se pregreši zoper člen 4. Kot reakcija na to je nastala med dijaštvom agitacija, ki so se ji pridružili komunisti in pristaši separatističnega bloka. Ostalo dijaštvo pa slejkoprej obiskuje predavanja. Vlada bo znala z močno roko varovati red in spoštovanje obstoječih zakonov.

Doslej sem dobil iz Zagreba dvojice telefonskih poročil, ki se glasita jako ugodno. Nič mi ni znano o prihodu prorektorja dr. Zimmermanna v Beograd in zanj tudi ni povoda. Vpokojeni profesorji so očitno hoteli na cenen način doseči lo-

vorjeve vence. Hoteli so ostali v opoziciji proti državni obliki, vendar pa uživati vse njene ugodnosti.

Z namenom, da bi dijaštvo še bolj razdražila — je pristavil minister zelo ogorčeno — je »Pravda« obelodanila vest, da bo vpokojen tudi Slobodan Jovanović. (Vest so prinesli z debelimi črkami tudi nekateri zagrebški listi. Op. ured.) Reči moram, da sem to vest izvedel šele iz »Pravde«. V mojem ministertvu je popolnoma neznana.

BEOGRAD, 5. dec. Dijaštvo, ki se ne strinja s komunistično-separatistično gonjo, je sklenilo, da skliče zborovanje, na katerem bo odobrilo stališče prosvetnega ministra.

BEOGRAD, 5. dec. V zvezi z včerajšnjimi dogodki je bil notranji minister dr. Maksimović sprejet v avdiciono na dvornu.

BEOGRAD, 5. decembra. Glavni odbor Davidovićeve stranke je izdal komunique, v katerem se glede dijaških izgredov pridružuje protivladnemu stališču in pravi, da bo v skupščini zahteval obtožbo prosvetnega, notranjega in vojnega ministra.

BEOGRAD, 6. dec. Danes dopoldne je bilo pred poslopjem beograjske univerze jako živahno. Dijaki so se zbrali v palači in pred njo. Profesorji so jih prosili, naj se ne zbirajo zunan, ker proti nevarnost spopadov. Na vratih pa je nabit proglaš dijaštva, da je napovedana do ponedeljka protestna stavka. Dopoldne so dijaki protestirali pri rektorju nad postopanjem policije. V ta namen se je še dopoldne sestajl akađemski senat, ki bo popoldan nadaljeval sejo in storil potrebne sklepe.

— Radić goljufal hrvatske kmete. — Bivši Radićev poslanec Lovreković je izdal poseben manifest, v katerem obtožuje Radića, da je iz volilnega fonda, ki so ga nanosili kmetje, dal svoji ženi za vporabo enkrat 50.000, drugič 100.000 K. Novačanu 125.000 K in da so Radićevi gospodje lepo živeli na račun kmeta. — Tudi ni Radić pošlal svojih poslanecev v Beograd zaradi sporazuma s Sebi, ampak da so mu prinesli denar. — Brez ko-

— Minister dr. Beneš o panslavizmu. »Česke Slovo« je objavilo izvleček iz pomembnega govora, ki ga bo imel minister dr. Beneš na prihodnjem zborovanju narodno-socialistične stranke. V tem govoru se bo dr. Beneš izjavil za priznanje sovjetske Rusije, češ, da je napačen primeren trenutek za ta korak. S priznanjem Rusije zavisi vprašanje tako imenovane slovanske politike. Predvojna koncepcija slovanske politike ne pride več v poštev že radi tega, ker ji je dajala preveč obeležja carska Rusija, ki je zanesla vanjo reakcionarne elemente. Danes ne smemo slovanske politike in rusofilske politike zamenjati. Slovanska politika bo morala stopiti na nova pota, ki ne bodo tekla po starem tiru panslavizma, ki ga ostala Evropa srečuje z nezaupanjem. Med posameznimi slovanskimi narodi je preveč kulturnih in socialnih razlik, da bi bilo mogoče voditi enotno slovansko politiko. Tudi ni v našem interesu — meni dr. Beneš — da bi strašili svet s panslavističnimi načerti; dovolj je, če uredimo razmerje s sedanjo Rusijo in utrdimo kar najbolj zvezo med Čehoslovaki in Jugoslavoani, ne pozabljajoč pri tem interesov, ki nas spajajo s Poljsko, Rumunijo in z vso ostalo Evropo. Dr. Beneš sklepa, da je

najvišja naloga češke zunanje politike, da reši današnji rod pred izolacijo in ga dvigne nad provincializem, v katerem je doslej rasel in živel.

— En milijon oseb je v Jugoslaviji bolehalo na malariji. Tako pravi statistika ministertva narodnega zdravja. — Polovico teh bolnikov se je doslej zdravilo v malarijskih štabljah. Te dni se otvori nova bakteriološka postaja v Gospiću.

— Kako je z analfabeti v Jugoslaviji. Analfabeti tečajji, ki so bili tekom zadnjih pet let upeljani v vsa zakonita naša država, so pokazali v nekaterih krajih prav čedne uspehe. Ob zadnji raziskavi uspehov se je ugotovilo, da je bil najboljši rezultat dosežen v Dalmaciji, zatem pa v Bosni in Srbiji. V Dalmaciji je število analfabetov padlo za 7 odstotkov, izmed okrajev se je najboljšo izkazal Šibenik, kjer je ostalo le še kakih 10 do 15 odstotkov nepismenih. V Bosni, ki je imela pred vojno okoli 75% nepismenih, je padlo njih število na 48 odstotkov; izmed okrajev je na prvem mestu travniški, ki izkazuje 29-31 odst. analfabetov. V Srbiji, zlasti v stari Srbiji je število analfabetov dokaj padlo; računna se, da jih je ostalo 40-42 odst. V Južni Srbiji je bilo delo silno otežkočeno, vendar pa je tudi ondi padlo število nepismenih za nekoliko odst. Ministertvo prosvete je sklenilo, da organizira nove zimske tečaje. Honorar, ki ga dobe učitelji, je bil znatno povišan. Izdelan je program, da se izpelje obsežna akcija za odpravo analfabetizma, ki bi v treh letih znižala število analfabetov v naši državi na kakih 10-15 odst. To višino so dosegle doslej Slovenija, Hrvatska, Slavonija in Vojvodina ter se mu približuje tudi Dalmacija. Krediti za tako akcijo so že določeni v budžetu.

— Prslulo taborišče v Zala-Egerszegu, ki je še zadnje leto nudilo strahotne prizore, kakor jih je zabeležila zgodovina iz medvojnih avstrijskih internacijskih taborišč, bo s 15. decembrom razpuščeno. Sedaj biva v njem 180 internirancev, ki so po večini madžarski socialisti in komunisti.

— Skrivnost vile Angerstein. Včeraj smo opisali na tem mestu nečuden zločin ravnatelja Angersteina v Siegu v Nemčiji, ki je umoril vseh 8 članov svoje družine, zažgal lastno vilo, sebe pa obstrelil. Nadaljna preiskava je dognala, da je moril svoje ljudi v samotni vili celo usodno neč in ves dopoldan. Po dolgem obdobju je ravnatelj Angerstein solznih oči priznal, da je umoril vseh osmero oseb in sicer namenoma in preiščljeno. Po vseh znamenjih je sklepati, da je Angerstein duševno bolan in so ga tudi že prepeljali v bolnico.

JDS.

Članski sestanek JDS v Peklu pri Poljčanah, ki ga je sklicala tamošnja krajevna organizacija za četrtek 4. dec. 1924 ob 18. uri zvečer v Mahoričovo restavracijo, se je razvil v lep shod Narodnega bloka. Celo iz daljnih Studenic je bila lepa udeležba. Otvoril in vodil je shod predsednik organizacije g. Rožman, o položaju in volitvah sta razpravljala gg. oblastni tajnik JDS Spindler in dr. Pučnik iz Slov. Bistrice. Ob splošnem soglasju navzočih sta povdarjala zgodovinski pomen sedajnih volitev zlasti tudi za naša slovanske naprednjake. Vsestransko odobravanje je želo poročilo o dr. Pivku kot nosilcu liste Narodnega bloka. Poljčanska in studeniška žara bota tokrat dali lepo število glasov za Narodni blok.

Mariborske vesti.

Maribor, 4. decembra 1924.

Miklavž prihaja.

Ko bo drevi utonilo mesto v večernem mraku, iz katerega bodo sijale električne in plinske luči, bo sivobradi sv. Miklavž vzel v roke popotno škofovsko palico in se oprezno, da ga vidijo samotisti, ki imaj čista srea in nedolžne oči, napotil minio hiš. Za njim bodo krevsali prtilikavi slugi, stokajoči pod težko butaro vsakovrstnih darov, ki jih je dobrodušni sv. Miklavž namenil pridnim otrokom. Dovolj časa je imel, da je nakupil v naših trgovinah, ki so njemu na čast prevlekle izložbe z rdečim in črnim papirjem, polne košare prelepih daril. Če pa so trgovine še vedno polne in ako vabi v večerni luči iz rdečih izložb tisoče mikavnih predmetov, tedaj je to znamenje, da sv. Miklavž ni preveč zadovoljen z otroci. Saj vemo, da je nebeski denar izmed vseh valut najsvetlejši, še boljše, dobitnejše pa je starčevje sree. In če so Miklavževi sluge vendarle obloženi z butarami darov, — kdo izmed malih bo tako srečen, da bo nočoj potihoma potrkalo na okno in bo — kakor v sanjah — priplula skozi šipe rdeča kočarica Miklavža?...

Vemo, da jih bo veliko, ki bodo zaman poslušali glasove za temnimi okni in kukali za zavese, kedaj se bo prikazal Miklavž in potrkal na okno... Utegne se zgoditi, da se bo pojavil Miklavžev nasprotnik — rogati, črni hudobec z dolgimi kremplji, z velikim kosom na grbavem hrbtu in pretežkimi verigami, ki zvone s strahotnim zvokom, kateri ježi deci lase... Kaj bo, če pride na namesto Miklavža?...

In še več jih bo nemara, h katerim ne pride nobeden, ki zanje niso pravljice, ker jim je mladost že v zgodnjih letih bridka resnica. Zanje ni ne Miklavžev ne Božičev, kajti revščina je sovražna lepim sanjam. Zato je dolžnost njih, ki jim je usoda naklonila Miklavžovo zlato valuto in ki so se odkupili od bede življenja, da prineso več luči v ta mrak, da delajo vsak na svojem mestu, kako bi bilo vsem topleje na zemlji in vsakomur udobneje med ljudmi. Naj sine vsem ljudem Miklavževa luč in naj se skrije v najtemnejši kot zemlje duh hudobije, greha in revščine... Dajmo glavam več resnice in sreev več pravljice. Tako bomo odrasli in otroci zarajali sveto človečansko kolo okoli Miklavža, simbola darežljive dobrote.

m Smrtna kosa. V Radvanju je umrl g. Ludovik Zöhrer, oskrbnik tamošnje grajščine. N. v. m. p!

m Zaprisega novega župana. Kakor izvemo, bo v sredo dne 10. tm. ob 18. uri zaprisega novega mariborskega župana dr. J. Leskovarja.

m Društvo »Jadran« ima svoj redni letni občni zbor v soboto, dne 13. tm. ob 8. uri zvečer v dvorani restavracije pri »Plzenskem viru« Tattenbachova ul. z dnevnim redom gl. pravil. Člani se s tem obveščajo in vabijo k udeležbi. — Odbor.

m Če pridejo naše novice v Zagreb... Ni dolga pot, vendar pa je dolga dovolj, da dobe mariborske novice posebno, bolj pisano zunanost, kakor se že spodobi za kraljevsko republiko. Prve dni tega tedna smo zabeležili, da so v metodistični molitnici peli pesem, ki se je glasila kot stara cesarska himna. Stvar se je potem pojasnila tako, da je bila pesem cerkve ne vsebine napev pa je bil od Haydna;

Društvo „Jadran“ priredi MIKLAVŽEV VEČER

v nedeljo, 7. dec. (ne v soboto) v restavraciji „Pri Plzenskem viru“, Tattenbachova ulica. — Začetek ob 7. uri zvečer. Darove za obdarovanje naj se izroča v trgovini POŽAR, Gosposka ulica ali v trgovini SINIGOR, Aleksandrova cesta 18.

Doma in po svetu.

— Barbarsko nasilje nad našo manjšino v Italiji. Prepovedi dramskih predstav v slovenskem in hrvaškem jeziku je sledilo še gorostasnejša nasilje nad našimi rojaki v Primorju: Slovenske oblasti so odredile, da se omej potrditve slovensčine oziroma hrvaščine v takozvanih dodatnih urah in sicer v tem smislu, da se ne sme rabiti nikakršna tuja knjiga niti učiti pisanje. S tem je sramotno nezadostni pouk v materinščini uveden na najmanjši, kar sploh more biti: malo še in bo odpravljen popolnoma. Barbarsko zatiranje naših manjšinskih pravic v Italiji ni samo kričeča maroga italijanskega kulturnega slovesa, temveč je sramota vse Evrope. Sem naj bi vtaknili svoj nos tisti angleški in francoski modrijani, ki pišejo sentimentalne članke o manjšinskih pravicah na Češkoslovaškem, Poljskem in v Jugoslaviji. Lahko mirno rečemo, da so Italijani prekosili kulturna barbarstva azijsko-prusaških tlačiteljev, ki so kedaj zatirali Poljake v nekdanji Nemčiji!

— Radićevsko maščevanje nad Lovrekovićem? Reče poročila, da je radićevskega disidenta Lovrekovića obiskal neki mladenič in mu priznal, da je od Predaveca dobil 10.000 din., da ubije Lovrekovića in mu zažge hišo. Mladenič pa je rekel Lovrekoviću, da ga preveč spoštuje in ne more storiti zločina, svari pa ga, naj bo previden in naj se varuje. — Vest so sicer ne glasi preveč verjetno, radi pa verjamemo, da so radićevci zreli tudi za taka dejanja. Zakaj to, kar jih družni in podžiga, je gola mržnja in vsi vemo, da se iz sovraštva rode najhujši zločini.

Danes

**VELIKA
KAVAR-
NA**

ELITNI KONCERT

Miklavževa akademija s plesno zabavo

**KLUB
BAR**

Petek

2740

po njem so kasneje posneli habsburško himno. Zadeva je tedaj v popolnem redu in nedolžna oblastvena preiskava, upeljana šele na podlagi naše novice, je pojasnila stvar v navedenem smislu. Sedaj pa čujte, kaj poroča o tej mariborski novici neki zagrebški dnevnik: »V nedeljo bi v Mariboru skoraj prišlo do krvavega pretepa v kapelici tamonjske metodistične sekte. Mimogredu so slišali, kako prihajajo iz cerkve glasovi skoraj že pozabljene cesarske avstrijske himne: »Bog ohrani...« Pred kapelico se je začelo zbirati vedno več občinstva, ki je z nejevoljo in z žuganjem spremljalo petje. Ker je bila nevarnost, da pride do resnega spopada, je bila poklicana policija, ki je takisto prepoznala v pesmi cesarsko himno. Takoj so agenti stopili v kapelico in proglasili v imenu zakona, da so vsi navzoči aretirani. Medtem se je sedaj cela reč preobrnila. Nato list navaja to, kar smo povedali zgoraj in pristavlja šegovo: »Mariborčani pripovedujejo, da so metodisti izbrali to pesem, ker jim ni bilo treba imeti vaj, kajti Haydnova kompozicija je že povsem dobro znana...« Seveda je poročilo zagrebškega lista sad bujne fantazije, ki se je bogudanamu piscu novice vzbudila nad neznatno vestjo v našem listu in ga jadrno zanesla v sfero volilnih spopadov in krvavih pretepev. In zdajci so se na prazni ulici zbirali ljudje in vedno večje so bile množice in pretnje od minute do minute strahotnejše. In vse policije po mestu so zasrbele pete in so pribražali v Sodno ulico (pred kapelico, ki je sploh ni). In so vdrli nad pobožne pevce in jih zgrabili za vratove... hop... tu se je fantazija ustavila. Pojasnilo se je, da ni bilo tako, temveč drugače — toda novice je že bila napisana. »Nesite jo, g. metteur.«

m Starček s pipico. Osemdeset let ima že na plečih. Služil je cesarja, snedel cele vozove žemelj po dva karcarja in izpraznil polovnjake vina, kakšnega danes ne dobiš več in ki si ga naročil za toliko denarja, kolikor daš v teh vražjih časih za škatljo vžigalic. Preklicano se je vse izpremenilo! Zaman je: ne gre, pa ne gre, odkar ni več cesarja s tisto lepo brado, ki jo zdaj nosita samo še neki cestni pometar in pa neki baron iz okolice... Starček, ki rad poseda med ljudmi in pokramlja o zlatih starih časih, puhne včasih iz majhne porcelanaste pipice in pravi: »Še tobak je za nič, odkar so prišli novi časi in novi ljudje! A glej: kdo gleda z njegovega vivčka? Nihče drugi kot cesar Franc Jožef in Viljem z zavihanimi brki... Ni tedaj čudo, če je jugoslovanski tobak v taki pipici za nič. Medtem pa, ko dobri starček puha dim iz pipice, pristopi k njemu gospod, ki se razume v postave in pozna sedanje čudne čase, pa pravi: »Očka, zapisali vas homo, ker nosite prepovedano pipico. Starček ga pogleda široko ne more razumeti in — oh, zlati, dobri časi! — Pipca s Francem Jožefom in Vi-

ljemom je zaplenjena in izročena policijskemu arhivu. Nič ne pomaga: treba je kupiti leseno pipico ali pa porcelanasto, če ni predraga, ki je brez slike. Mi pa upajmo, da bo posihdob tudi tobak boljši, ker ne bo smrdelo po preteklosti...

m Narodnemu gledališču. Naprošeni objavljamo: Repertoar Nar. gledališča se nam v zadnjem času ne zdi pravilen. Abonement »B« že tretji teden ni imel nobene predstave, medtem ko drugi po 2 tedensko. Ako bi se razdelitev ne regulirala pravilno, bi bili abonementi »B« prisiljeni izvajati konsekvence.

m Predmestna slika. Včeraj je stražnik zasačil na železniškem prostoru blizu Koroškega kolodvora slabotnega, bedno oblečenega človeka, ki je poiral okoli kurilnice razsuti premog. Ko je mož ugledal redarja, je prestrašeno pustil premog in naglo izginil. Poizvedbe so dognale, kdo je ta mož. Bil je nedavno nastavljen v železniških delavnicah, pa so ga reducirali. Od tistega časa je zaman iskal delo. Zdaj je zaeno z bedo potrkala tudi zima na vrata. Treba je jesti in se greti. A — kako!!

m Konjska tatova, ki sta se peljala v zapor. Pred nekaj dnevi smo sporočili, da sta bila posestniku Vetrinu na Radlju pri Remšniku ukradena dva konja. Tukajšnji policijski komisariat je vzel stvar energično v roke in se mu je posrečilo, da je tatova zasledil v Ptuj, kamor sta se pripeljala z ukradenimi konji. Ta ptička se pišeta Brgljez in Sparovec. Ko so jih v Ptuj zasačili, je zasedla voz eskorta in tatova sta morala peljati redarje v Maribor, sebe pa v zapore. Tako so se srečno pripeljali na Pobrežje. Medtem pa se je znočilo in prebrisani, Brgljez je izrabil ncpažen trenutek, skočil v voza in izginil v temi. Dolej ga še niso nieli, zato pa Sparovec že »špara« v sodnih zaporih.

m Prvo darilo za centralno ljudsko knjižnico v Perkmurju. Klicu iz Prekmurja, ki smo ga objavili v včerajšnji številki, se je prvi odzval g. Rož. Roglič in izročil v našem uredništvu troje lepih knjig. Želimo, da bi imel obilo posnemalcev.

m Podružnica udruženja vojnih invalidov v Mariboru, javlja da so došle za one člane in članice, ki so svojčas oddali slike, nove članske knjižice, katere naj čimprej dvignejo v podružniški pisarni Rotovski trg št. 9, med uradnimi urami.

m Izobraževalno društvo »Bratstvo« vabi cenjeno občinstvo, da se vdeležijo Miklavževe prireditve v vseh prostorih gostilne »Jadrane, Rotovski trg št. 2., ki se vrši v soboto dne 6. tm. Ob 12. uri razdelitev daril, po razdelitvi daril zabava s plesom. Darila se oddajo pri gospodični natakariji. — Vstopnina je samo 5 Din — Zdravo! Odhor! N 60

m Po ceni meso. Dne 6. dec. 1924 (v soboto) od 8 ure naprej, se bo na prosti stojnici na sejmišču pri mestni klavnici

v Mariboru prodajalo goveje meso po 13 D 1 kg. Prodajalo se bude samo komentant po 1—2 kg.

m Velika zabava Orjune s plesom se vrši v soboto dne 10. januarja 1925 v renoviranih prostorih Narodnega doma. Prosimo Orjuni naklonjena društva, da ta dan ne prireajo drugih veselje.

m Mestni kino: »Idamis, kneginja Tracij«, krasna drama v 5 činih v glavni vlogi Maciste se predvaja od petka 5. do vključno ponedeljka 9. dec.

Narodno gledališče.

REPERTOAR.

Petek, 5. dec. Zaprt.
Sobota, 6. dec. »Petrčkove poslednje sanje«. Ab. A. premijera.
Nedelja, 7. dec. ob 15. uri »Lilium«. Ob 19.15. »Carmen«, ab. C. Gostuje g. Camarotta v vlogi Don Jose.
Torek, 9. dec. »Carmen«. Ab. A. Gostovanje g. Cammerotta kot »Don Jose« v »Carmen«.

Prva mladinska predstava v letošnji sezoni. Kot prva mladinska predstava v letošnji sezoni se bo vprizorila Pavel Golja božična povest v štirih slikah »Petrčkove poslednje sanje«. Za Miklavža in za Božič je ta lepa, lirčna povest posebno prikladna. Odrasli se bodo spominjali pri »Petrčkovih sanjah« svojih mladih, srečnih božičnih dni, mladina pa bo s pridom uživala vse romantične čare bajne dvorane »Kralje Matjaža« in njegov zaspane vojščake. Zelo ljubka in otroško naivna je zlasti 3. slika, kjer praznuje Peterček svoj Sv. večer v gorju v Gorjancih, kjer kraljuje že 200 l. Oče Hrast, dalje Čarodajka - Bukva, Čarodaj - Grča ter ostalo gozdno prebivalstvo kot so Palček - Strahopetček, Palček - Sivček itd. itd. — Goljeva »Petrčkove sanje« so pred dvema letoma vprizorjene v Ljubljani, preko 20krat napolnile dramsko gledališče, kar je dokaz, da si je ta lepa božična povest namah osvojila srca malih kot odraslih. — Prva predstava se vrši v soboto, 6. tm. za ab. A. repriza bo v ponedeljek 8. tm. ob 15. uri.

Zanimivo gostovanje. Gostoval bo g. Camarotta. Za nedeljo, dne 7. in torek 9. tm. se nam obeta zelo zanimivo gostovanje v operi »Carmen«. Nastopil bo g. Camarotta v vlogi Don Jose. Sicer rodoljubljan, je vse svoje življenje preživel v Jugoslaviji ter si je zlasti za zagrebško opero stekel neprecenljivih zaslug. Posebno zanimivo je dejstvo, da je ta odlični operni pevec skoro že starček, ki pa še vedno z velikim uspehom nastopa. Nedavno je gostoval v Zagrebu in Beogradu, kjer je bil jako simpatično pozdravljen. Camarotta šteje danes že 64 let, a je kljub svoji starosti še zelo gibčen in uverljiv igravec, istakto je odlični umetnik glasovno še čudovito svež. — Vsekakor bo v nedeljo in v torek lep in zanimiv operni večer v našem gledališču.

Xavier de Montepin: Skrivnost rdeče hiše.

Roman iz francoskega življenja, 20

Mesto na kmetih.

Prosimo bralce, da se povrnejo z nami vred na pet ali šest let v minlost in da krenejo v majhno mesto, ki ga boste nemara poznali le po imenu in ki stoji v starodavni pokrajini Franche Comte. Majhno mesto se imenuje Vesoul in je glavno mesto te županije.

Vesoul je sedež prefekture, višjega sodišča, ljudske šole in semenišča. Mesto Vesoul se razprostira kraj reke Durgeon na rodovitni ravnici, kjer se zlivata dve reki in je obdano z vinorodnimi hribočki. Za hrbtom vstaja hrib v obliki stožca, ki ga zovejo La Motte de Vesoul; na strmih rebrih tudi raste vinska trta. S tega vrha se odpira krasen razgled daleč naokoli; vidiš pa tudi vse mestce z njegovih pet do šest sto hiš. Med javnimi poslopi omenjamo mestno hišo, kavalerijsko vojašnico, meščansko in vojaško bolnico in cerkev, čije oltarje krasi sloviti kip. — To je opis mesta po šolski knjigi. Tiste čase, ko se je dogajala naša zgodba, še mesto ni bilo zvezano z železnico.

Ker Vesoul leži na poti v Svico in na Alzaško ter je blizu zdravnih vrelcev des Plombières in Luxeuil, je bilo baš v juniju in v avgustu v mestu jako živahno. Raznovrstni potniki so se ustavljali ondi skoraj vsako uro po dnevu in po noči; »pri Magdalen« in »pri Štoklije« je bil zmiraž živahen promet.

Kako so se izpremenili časi! Danes vozijo tam mimo vlaki in ga skoraj ni popotnika, ki bi se hotel tamkaj ustaviti.

V mesecu septembru 1. 18. — je vozil skozi mesto krasen diligence, vprežen s tremi konji. Bilo je ob petih popoldne in voz je imel počivati eno uro v Plombièresu, preden bi krenil v Besançon.

»Predstavitelja« obeh gostiln, ki smo jih omenili zgoraj, sta uro zahtevala k vozu, odprli vrata in jela vprašati, kakor je že navada:

»Ali treba prtljago gospode prenešt v gostilno »pri Magdalen«?

»Ali treba prtljago gospode odnesti v gostilno »pri Štoklije«?

Visok črn mož, ki je sam sedel v vozu, je odvrnil:

— Ne eno ne drugo.

Tedaj se je obrnil h sprevodniku, ki je potoval z diligenco in dejal:

— Bodite tako prijazni in poskrbite, da bo prtljaga prenešana v urad tistega diligence, ki bo najprej odrinil v Pariz.

— Torej do podjetja Lafitte in Caillard, — je odvrnil sprevodnik. — Njegov voz gre prvi.

— Je-li urad daleč oddolj?

— Dvajset korakov.

Veliki črn gospod si je prižgal smedko in je nadzoroval prenašanje svojih stvari, nato pa se je sam napotil v urad tvrde Lafitte in Caillard.

Mala oznanila.

Kam? Kam? Kam?

V novo prevzeto gostilno pri »Mestu Trst« (Rapoč) na Tržaški cesti, kjer se nudijo okusna, topla in mrzla jedila, točijo izvrstna domača vina in svira v soboto 6. t. m. v nedeljo in ponedeljek zvečer priljubljena cigarska godba. 2757

V nedeljo 7. decembra ob 3. uri popoldan se vrši pri Reifeznovki v Svečini prostovoljna dražba blagovne in pohistva 2726 2-2

Priprosta gospodična išče sobo z eno ali dve mogoče z dvema posteljama kje v bližini glavnega kolodvora. Naslov v upravi. 2747

Hiša v sredini mesta Maribora s stanovanjem ugodno na prodaj. Naslov v upravi. 2733 2-2

Ugodna prilika. V Ptuj na zračnem prostoru je po jako nizki ceni lepa družinska hiša z vrtno na prodaj. Resni reflektantje naslovite dopise na pošto: predal 14. 2737 3-2

Otomana, divan in 6 foteljev dobro ohranjeno 900 Din. 12 omar, postelje, 2 pisalni mizi, omare s predali, mize, stolice na prodaj. Rotovski trg št. 8, I. nadstropje, levo. 2753

Ne pozabi naročnino!

Pojedinadomačih jeternih, krvavih in drugih klobas ter krofov.

KONCERT

V soboto zvečer 6. decembra 1924 do 1. ure zjutraj.

Gostilna »Pri zlatem konju« Maribor, Vetrinjska ulica št. 4.

Perica za tedensko pranje perila v hiši se sprejme. Vprašati Sodna ulica št. 30/I. pri Fr. Novak. 2741

RAZPRODAJA

železnine, loncev, krampov, sekir i. t. d. po zelo ugodnih cenah pri tvrdki 2744

Davorin Kren

Maribor, Koroška c. 48.

Hranilnica in posojilnica v Radvanju

javlja, da je njen dolgoletni in velezaslužni načelnik, gospod

LUDOVIK ZÖHRER

oskrbnik

danes preminul.

Pogreb se vrši v nedeljo 7. decembra 1924 ob 3. uri od graščine Radvanje na domačo pokopališče.

Radvanje, dne 5. decembra 1924.

2754

Ohranimo mu časten spomin!